

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/9/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200631
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200631.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti TOKAJ FURMINT SK, s. r. o., so sídlom Malá Trňa 105, IČO: 36 603 201, zastúpenej JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 01. marca 2013 č. 1100307/1/105145/2013, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/97/2013-54 z 20. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/97/2013-54 z 20. júna 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Uznesením z 20. júna 2013, č. k. 6S/97/2013-54 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) zastavil podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov konanie vo veci pre nezaplatenie súdneho poplatku (ďalej len „ZSP“) a v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré bolo zastavené.

Krajský súd poukázal na to, že žalobkyňa nezaplatila súdny poplatok 70 eur za žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy (položka č. 10 a/ sadzobníku súdnych poplatkov) súčasne s podaním žaloby, krajský súd ju výzvou z 21. mája 2013 vyzval na jeho zaplatenie v lehote 10 dní od doručenia výzvy zároveň s poučením o následkoch jej nezaplatenia. Výzva bola prevzatá právny zástupcom žalobkyne dňa 27. mája 2013, avšak nebolo na ňu reagované a do rozhodnutia súdu súdny poplatok zaplatený nebol.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, ktorým súčasne požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP, ktoré jej Krajský súd v Košiciach uznesením z 28. novembra 2013, č. k. 6S/97/2013-74 nepriznal.

Uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov nadobudlo právoplatnosť dňom 19. decembra 2013 a dňa 29. januára 2014 krajský súd predložil vec najvyššiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne proti zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobkyňa sa žalobou podanou na Krajskom súde v Košiciach dňa 13. mája 2013 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/105145/2013, z 01. marca 2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9514401/5/3528615/2012/Mra z 28. novembra 2012 o vyrubení rozdielu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2008 v sume 12.398,59 eura.

Krajský súd výzvou z 21. mája 2013 (č. l. 14) uložil žalobkyni, aby v lehote 10 dní súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP zaplatila. Právny zástupca žalobkyne výzvu, ktorá mu bola doručovaná v súlade s § 49 ods. 1 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá OSP ako zástupcovi s plnomocenstvom pre celé konanie, prevzal 27. mája 2013. Na túto výzvu žalobkyňa nereagovala, súdny poplatok nezaplatila, ani nepožiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Uznesením z 20. júna 2013, č. k. 6S/97/2013-54 krajský súd zastavil konanie podľa § 10 ods. 1 ZSP, pretože žalobkyňa súdny poplatok nezaplatila ani v lehote ustanovenej výzvou.

Proti tomuto uzneseniu, ako je už uvedené aj vyššie, podala žalobkyňa odvolanie, ktorým súčasne požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP. Napriek svojmu označeniu „odvolanie proti uzneseniu o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku“ podanie neobsahovalo dôvody, pre ktoré by malo byť toto uznesenie zrušené, ale len tvrdenia, ktoré mali odôvodniť priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Podľa § 10 ods. 1 ZSP ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Krajský súd postupoval v súlade s § 10 ods. 1 ZSP a žalobkyňu, keďže nezaplatila súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, výzvou 21. mája 2013 (č. l. 14) vyzval, aby v lehote 10 dní zaplatila súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Zároveň ju poučil, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, konanie zastaví.

Žalobkyňa súdny poplatok za žalobu doteraz nezaplatila.

S ohľadom na uvedené rozhodnutie krajského súdu treba považovať za vydané v súlade so zákonom. Keďže žalobkyni nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, jej poplatková povinnosť trvá. Ak žalobkyňa ani v dodatočnej lehote súdny poplatok nezaplatila, nedošlo z jej strany k odstráneniu nedostatku podmienky konania spočívajúcej v nezaplatení súdneho poplatku. Najvyšší súd preto uznesenie krajského súdu ako vecne a právne správne potvrdil (§ 250ja ods. 3 OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP).

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko

žalobkyňa v odvolacom konaní bola neúspešná a žalovanému zo zákona náhrada trov konania neprislúcha (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.